

[Holstein.]

man fra et konservativt Synspunkt i alt væsentligt kan tiltræde. Jeg tror, at den daværende socialdemokratiske Ordfører var en nær *blodsbeslægtet* af det nuværende ærede Medlem Hr. Borgbjerg, men saa vidt jeg kan se, naar jeg sammenligner hans Udtalelser med dem, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremsatte i Gaar, og som vi har læst i socialdemokratiske ledende Artikler, var han ikke en *Aandsfrænde* af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, i hvert Fald ikke paa det skattepolitiske Omraade. Men da disse skatteteoretiske Betragtninger, som i 1909 blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, falder saa nøje sammen med mit Syn paa den direkte Beskatning, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse gentage dem. Det er ikke langt, og det gaar hurtigere at citere det ærede Medlem Hr. Borgbjerg end at sige det samme med mine egne Ord. Jeg tror, at jeg uden at gøre mig skyldig i nogen Misforstaaelse kan tage det ærede Medlems Ord den Gang som et udmærket Supplement til de Udtalelser og Synsmaader, som er fremført af Hr. Landstingsmand Steincke og af tidligere Finansborgmester Jensen, og som jeg citerede i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte i 1909:

„Dertil kommer, at man ingenlunde kan sige, at den arbejdende Befolkning i By og paa Land vil være uberørt af dette Forslags Gennemførelse. Man har sagt, særlig under Valgkampen, at dette Forslag ikke skadede nogen arbejdende Mand eller Kvinde, kun de velhavende Folk, men der er dog dertil at bemærke, at naar de velhavende og Middelstanden faar denne Forøgelse i Skatter, vil de være mindre tilbøjelige til under de faglige Lønforhandlinger at indrømme Arbejdernes rimelige Krav. De vil sige som saa: Staten har nu paalagt os nye Byrder paa 3 Mill. Kr. til Militærvæsenet.“
— tænk nu, hvad det drejede sig om, 3 Mill. Kr. —

„Vi er derfor daarligere i Stand til at bevilge rimelige Lønfordringer, end vi ellers vilde være. Indirekte kommer det saaledes til at gaa ud over Arbejderklassen. Derfor er ogsaa Arbejderklassen interesseret i, at de almindelige Skatter ikke er højere end absolut nødvendigt, selv om disse tages paa en retfærdig Maade. Arbejderklassen er som det afgørende og væsentlige Led i hele det produktive Samfund interesseret i, at Skatterne ikke er højere end absolut nødvendigt.“
Saa svarer det ærede Medlem i en Replik

til Professor Birek, som da var Medlem af Tinget:

„Arbejderklassen er selvfølgelig interesseret i, at Skatterne“
— det er de direkte Skatter, der er Tale om —
„er saa retfærdige som muligt, men ogsaa i, at de er saa lave som muligt ogsaa for de højere Indtægter.“

Ja, hvis det ærede Medlem kan rime de Synsmaader sammen med sine nuværende, vil jeg anse det ærede Medlem for dette Tings største Dialektiker. Det er han maaske ogsaa. (*Borgbjerg*: Dialektik er Tænkeevne). Det vil jeg ikke bestride. Men det ærede Medlem er her inde paa en Betragtning, som jeg vil tillade mig med nogle Bemærkninger at føre videre ud. Det er nemlig den Betragtning, at direkte Skat — og jeg vil hævde først og fremmest en progressiv Formuebeskatning af den Karakter, vi har den her i Landet — virker ikke blot paa den paagældende, som direkte skal betale Skatten, men den virker i langt, langt videre Kredse, end det ser ud til. Lad mig tage et stort Gods, lad mig tage en Godsejer, som er en personlig nær Bekendt af mig. Jeg vil kalde ham Hr. X. Han har 2—3 Gaarde paa tilsammen smaa 1 000 Tdr. Land. Paa de to største Gaarde har han ganske forældede Ladebygninger, Ladebygninger fra 1640erne, som er fredede i Bygningsklasse A, og som derfor ikke kan røres. Hvis nu den paagældende havde Lov til at forandre disse Lader, eller hvis han havde Driftskapital nok — men det har han ikke paa Grund af den progressive Formuebeskatning — til at ændre en gammel Hjem, som han har til Supplement af den gamle Lade, saa kunde han lave et Kran-system i Hjelmen, lave en moderne Hjem med Hejsesystem, med Kran oppe under Loftet, som løfter hele Læsset op af Høstvognen og sætter Kornet ind til Siden, hvorved der vilde spares en Masse Tid og en Masse overflødig Arbejdskraft. Saa kunde man maaske sige: Ja, men hvis han nu gjorde det, hvis han nu havde Raad til at gennemføre en saadan moderne teknisk Indretning, vilde det maaske betyde, at han ikke havde Brug for saa mange Arbejdere, men kunde afskedige nogle, og saa vilde vi faa flere arbejdsløse. Nej, det vilde det ingenlunde betyde. Tværtimod, hvis han kunde gennemføre en saadan Reform, vilde det for det første betyde, at han fik sin Høst hurtigt og sikkert i Hus og derved sparede meget betydelige Kapitaler, navnlig under regnfulde og skiftende Vejrforhold, som vi jo desværre mere og mere faar her i Landet, netop i Høstens Tid. Det var den